

Načo sú komu kamaráti s jazykom v ušiach?

„Hej, Frankie, dokážeš toto?“

A je to tu zas, pomyslel si Frankie. Hlas, čo ho oslovil, znel kamarátsky, ale netvor, ktorému patril, kamarátsky ani zďaleka nebol. Frankie sa zadíval na cestu v nádeji, že sa na nej čochvíľa zjavia školské tuk-tuky a jeden ho odvezie domov. Vzdychol si.

Netúžil po ničom inom, len po skutočnom kamarátovi. Mama mu vpravievala, že sa má stále snažiť pekne vychádzať so spolužiakmi zo školy pre netvory a jedného dňa si vraj medzi nimi takéhoto kamaráta nájde.

„Čo také, Zach? Ukáž,“ odvetil Frankie.

Zach otočil hlavu o 360 stupňov, strčil si jazyk do ucha a vzápätí ho vyplazil z druhého ucha.

„Fíha... Super, Zach,“ zamrmlal Frankie.

Zachov trik už videl aspoň milión

ráz. „Lenže ja nie som zombík.“

„A čo toto?“ vyhrkol bezkostnáč Bob, poskladal sa do veľkosti Rubikovej kocky a po chvíli sa znovu svižne narovnal.

„Bomba, čo?“

Frankie prikývol.
Neodvažoval sa pozna-
menať, že Bob zostal
po predvedení svojho
kúska trochu hranatý.

„Ach, Frankie, stále nedokážeš
robiť nič zábavné?“ opýtala sa kostra Viola
a začala si hrať na rebrách akúsi pesničku.

Frankie pokrútil hlavou. Spolužiaci
považovali za zábavu predvádzanie
príšerných trikov so svojimi
telami, lenže jeho telo
držali pokope krehké
spoje, takže podobné
triky robiť
nemohol. Inak
by mu niekde
praskol steh

alebo sa mu zlomila niektorá skrutka. Mama mu vždy pripomínala, koľko je s naprávaním škôd po takýchto úrazoch roboty.

„Som veľmi dobrý v šachu a viem vyrábať pekné tieňové bábky,“ odvetil Frankie.

Na kamarátov zo školy však svojou odpoveďou veľký dojem neurobil, a tak sa od neho odvrátili. V skutočnosti vlastne ani neboli jeho kamarátmi. Ako by aj mohli byť? Boli zaujímaví, sebaistí, vždy sa navzájom rozosmievali a keď sa práve nesmiali na vlastných žartíkoch, smiali sa na ňom. Prezývali ho čudák Frankie a ťahovali si z jeho stehov. (Boli trochu krivolaké, ale mama tvrdila, že mu dodávajú charizmu.)

„Kto príde po olovrante do parku?“ opýtal sa Bob. „Môžeme si zahrať futbal.“

„Ale tentoraz nie s mojou hlavou, jasné?“
ozval sa Zach a kostra Viola sa hrkotavo
zasmiala.

„Ja prídem. A čo ty, čudák Frankie?“
opýtala sa Viola. „Môžeš hrať fucík alebo
máš príliš zhrdzavené skrutki?“

„Čudáčik Frankie sa radšej hrá sám vo
svojom prapodivnom hrade,“ posmieval sa
Frankiemu bezkostnáč Bob. „Na najstraši-
delnejšom mieste v celom Netvorove. Všetci
dobre vedia, že v ňom kedysi žili ľudia.“

„To je vážne desivé. Ľudia sú čudá,“ dala
Bobovi za pravdu Viola.

„A ničia všetko, čoho sa dotknú. Sú ako
kliatba a možno po nich zostal prekliaty
celý hrad... Ojjoj,“ dodal Zach.

Frankiemu pod zelenou pokožkou blčala
zlosť. Už zase pred ním urážali jeho domov.

Rachel Delahayová
Ako Frankie vytvoril človeka

Prvé slovenské vydanie
Vydalo vydavateľstvo Albatros v roku 2024
v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o.,
so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika.

Číslo publikácie
Zodpovedná redaktorka Vanda Vámošová
Technický redaktor Tomáš Krejčířík

Z anglického originálu
Gruesomely Good and Monstruously Misunderstood:
When Frankie Made a Human,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve
Sweet Cherry Publishing Limited v roku 2023,
preložila Nikoleta Frantová.
Jazyková korektúra Adriana Matoláková
Sadzba Lola
Tlač

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú
odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:
www.albatrosmedia.sk

ALBATROS **MEDIA**